

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 19 mai 2014
(OR. en)**

9956/14

**JAI 332
ENFOPOL 138
COTER 34**

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Coreper/Consiliul
Nr. doc. ant.:	5643/5/14
Subiect:	Strategie revizuită a Uniunii Europene pentru combaterea radicalizării și a recrutării în scopuri teroriste

1. La 6-7 iunie 2013, Consiliul a convenit asupra unor concluzii prin care solicita o actualizare a Strategiei pentru combaterea radicalizării și a recrutării în scopuri teroriste ¹.
2. Ulterior, la 15 ianuarie 2014, Comisia a prezentat o comunicare privind Prevenirea radicalizării către terorism și extremismul violent ².
3. Delegațiile au dezbătut proiectul de strategie revizuită a UE în cadrul reuniunilor Grupului de lucru pentru probleme de terorism din 6 martie, 8 aprilie, 13 mai și în cadrul reuniunii comune TWP/COTER din 14 mai, ocazie cu care s-a convenit asupra textului care figurează în anexă.
4. TWP a desfășurat, de asemenea, o serie de dezbateri privind modul de punere în aplicare a strategiei revizuite actuale și elaborează orientări în acest sens.

¹ Documentul 9447/13 JAI 366 ENFOPOL 137 COTER 45.

² Documentul 5451/14 JAI 30 ENFOPOL 5 COTER 3.

5. În cele din urmă, ar trebui remarcat faptul că strategia revizuită de comunicare cu mass media ³ rămâne în vigoare, deși strategia revizuită actuală adaugă elemente noi, în special în ceea ce privește prevenirea.
6. În acest context, Coreper este invitat să aprobe proiectul sus-menționat de strategie revizuită a UE și să îl supună spre aprobare Consiliului.

³ Documentul 5469/3/07 REV 3 ENFOPOL 8 COTER 3 CATS 23 COPS 22 EU RESTRICTED.

Proiect de strategie revizuită a Uniunii Europene pentru combaterea radicalizării și a recrutării în scopuri teroriste

1. Terorismul reprezintă o amenințare la adresa tuturor statelor și a tuturor oamenilor. Acesta reprezintă un risc serios la adresa securității Uniunii Europene, a statelor membre ale acesteia și a vieții cetățenilor și rezidenților acesteia. UE este hotărâtă să ia măsuri împotriva terorismului sub toate formele sale și împotriva radicalizării și a recrutării în scopuri teroriste.
2. Pentru a ne consolida politicile în materie de prevenire a radicalizării și recrutării în scopuri teroriste, în 2005 au fost adoptate o strategie și un plan de acțiune. Strategia a fost actualizată în noiembrie 2008. În urma discuțiilor din Consiliu din martie 2013 privind revizuirea Strategiei UE pentru combaterea radicalizării și a recrutării în scopuri teroriste, Consiliul a convenit la 6-7 iunie 2013 asupra unor concluzii prin care solicita o actualizare a acestei strategii. Ulterior, Comisia a prezentat, la 15 ianuarie 2014, o comunicare privind prevenirea radicalizării către terorism și extremismul violent, al cărei conținut a fost luat în considerare în documentul de față.
3. Această strategie definește modul în care Uniunea și statele membre vor combate radicalizarea și recrutarea în scopuri teroriste având în vedere caracterul schimbător al amenințării și capacitatea noastră de înțelegere a radicalizării și a recrutării în scopuri teroriste, capacitate care s-a îmbunătățit în ultimii cinci ani.
4. Aceasta face parte din strategia mai amplă a Uniunii Europene privind combaterea terorismului și din planul de acțiune aferent, aprobate de Consiliul European în 2005. În acest cadru, strategia urmărește să combată radicalizarea care dă naștere la acte de terorism.

Dificultățile

5. Obiectivul principal al strategiei ar trebui să fie de a preveni radicalizarea persoanelor, de a fi radicalizate și recrutate în scopuri teroriste și de a împiedica apariția unei noi generații de teroriști.

6. Pentru a realiza acest obiectiv în mod eficient, trebuie să recunoaştem faptul că mijloacele şi modelele radicalizării şi ale terorismului evoluează în permanenţă. Teroriştii endogeni, persoanele care sprijină ideologia extremistă legată de terorism, subiecţii care acţionează singuri, luptătorii străini şi orice altă formă de terorism, precum şi potenţialul de mobilizare şi de comunicare al internetului şi al mijloacelor de comunicare sociale prezintă posibile canale prin care ar putea apărea radicalizarea şi recrutarea în scopuri teroriste.
7. Este, prin urmare, necesar să ne reexaminăm în mod consecvent priorităţile şi să ne asigurăm că abordarea noastră în materie de securitate poate răspunde formelor emergente de ameninţări.
8. Deşi responsabilitatea pentru combaterea radicalizării şi a recrutării în scopuri teroriste le revine în primul rând statelor membre, această strategie ar trebui să ajute statele membre să elaboreze, după caz, propriile programe şi politici, care să ia în considerare nevoile specifice, obiectivele şi capacităţile fiecărui stat membru. În ciuda specificului naţional al ameninţării reprezentate de contextul radicalizării şi al recrutării, eforturile UE pot conferi totuşi valoare adăugată eforturilor naţionale şi locale şi pot oferi un cadru important pentru cooperarea privind reacţiile adecvate care trebuie declanşate la nivelul UE şi pentru schimbul de bune practici cu privire la modalităţile de a răspunde în mod eficace la radicalizare, atât la nivel local, naţional, european, cât şi la nivel internaţional.
9. Experienţa din ultimii ani a scos în evidenţă faptul că combaterea în mod eficace a radicalizării şi a recrutării în scopuri teroriste necesită o abordare echilibrată între măsurile legate de securitate şi eforturile de combatere a acelor factori care pot crea un mediu favorabil radicalizării şi recrutării în scopuri teroriste.

Punctele noastre de plecare

10. În general, la problema radicalizării și a recrutării în scopuri teroriste nu se va răspunde printr-o acțiune individuală a guvernelor, ci prin colaborarea cu comunitățile, societatea civilă, organizațiile neguvernamentale (ONG-uri) și sectorul privat. Aceasta necesită un efort comun la nivel local, regional, național, european și internațional.
11. Respectarea deplină a drepturilor omului și a libertăților noastre fundamentale este unul dintre elementele de bază ale activității noastre de combatere a radicalizării și a recrutării în scopuri teroriste. Toate măsurile trebuie să fie luate cu respectarea deplină a acestor drepturi și libertăți fundamentale. Accentul ar trebui să cadă pe dezvoltarea dialogului astfel încât să se promoveze sensibilizarea și înțelegerea reciprocă. Stigmatizarea unui anumit grup de persoane trebuie evitată.
12. Alte puncte de plecare includ deschiderea și transparența, eficacitatea, flexibilitatea și colaborarea continuă națională și internațională.
13. Pe parcursul întregului proces ne vom asigura că respectarea drepturilor fundamentale, a dreptului internațional și a statului de drept nu este în niciun moment compromisă.

Reacția noastră

14. Pentru a combate radicalizarea și recrutarea în scopuri teroriste, suntem hotărâți, printre altele, să îndeplinim următoarele obiective:
 - Promovarea securității, justiției și egalității de șanse pentru toți
 - Asigurarea prevalenței vocilor poziției majoritare asupra vocilor extremiste
 - Îmbunătățirea comunicărilor din partea guvernelor
 - Sprijinirea mesajelor care militează împotriva terorismului
 - Combaterea radicalizării și a recrutării online în scopuri teroriste
 - Formarea, consolidarea capacităților și implicarea practicienilor din prima linie în sectoarele relevante
 - Sprijinirea persoanelor și a societății civile în vedea consolidării rezilienței
 - Sprijinirea inițiativelor de dezangajare
 - Sprijinirea cercetării în continuare a tendințelor și a dificultăților generate de radicalizarea și recrutarea în scopuri teroriste
 - Alinierea activității interne și externe dedicate combaterii radicalizării

Promovarea securității, justiției și egalității de șanse pentru toți

15. Încălțările drepturilor omului pot da naștere la nemulțumiri și pot chiar să creeze condițiile care determină propagarea radicalizării și a recrutării în scopuri teroriste.
16. Factorii care pot determina radicalizarea și recrutarea în scopuri teroriste pot include percepții de natură diferită, printre care inegalitatea, marginalizarea, excluderea socială și un acces dificil la o educație de calitate. Acești factori nu conduc în sine și în mod obligatoriu la radicalizare și recrutare în scopuri teroriste, însă pot spori atractivitatea retoricii extremiste care sprijină terorismul sau care este legată de acesta.
17. Trebuie, printre altele, să ne concentrăm asupra combaterii inegalităților și discriminării acolo unde acestea există, asupra promovării dialogului intercultural, consolidării educației pentru a crea oportunități și un mod de gândire critic, precum și asupra promovării toleranței și respectului reciproc, schimbului de puncte de vedere și informării societății civile cu privire la succesele înregistrate în aceste domenii. Această activitate este importantă și prețioasă în sine și nu trebuie să se concentreze în mod exclusiv și explicit asupra combaterii radicalizării sau terorismului.
18. În afara Europei, trebuie să continuăm să promovăm buna guvernare, statul de drept, drepturile omului, democrația, educația, dezvoltarea economică, reforma sectorului securității și stabilitatea, prin intermediul dialogurilor politice și prin programele noastre de asistență.

Asigurarea prevalenței vocilor poziției majoritare asupra vocilor extremiste

19. Viziunile extremiste asupra lumii pot determina anumite persoane să accepte și să încerce să justifice violența. Propaganda extremistă dispune de o retorică simplistă, denaturând realitatea conflictelor din lume și utilizându-le ca dovadă a conflictului dintre diferite valori și diferite alegeri de ordin social.

20. Trebuie să sporim gradul de conștientizare și să facem auzită vocea majorității care favorizează moderația și respinge recurgerea la violență. Trebuie nu numai să încurajăm vocile moderate, ci și să ne asigurăm că acestea sunt auzite. Aceste voci trebuie să se facă auzite prin intermediul unei platforme adecvate, cum ar fi mijloacele de comunicare în masă și platformele sociale, care trebuie să fie credibile pentru publicul țintă. Ar trebui încurajată și sprijinită implicarea directă a societății civile în promovarea unui răspuns moderat. În ceea ce privește radicalizarea care duce la terorism motivat religios, acest lucru necesită un dialog între autoritățile publice și diferitele grupuri sociale, culturale și religioase în cauză sau liderii acestora.
21. În plus, trebuie să ne continuăm eforturile de dezvoltare a unui vocabular neutru din punct de vedere emoțional, după caz, pentru a ne asigura că mesajele noastre nu agravează din greșeală diferențele.

Îmbunătățirea comunicărilor din partea guvernelor

22. Comunicările din partea guvernelor nu sunt doar un mijloc de a descrie deciziile politice; acestea reprezintă, de asemenea, un instrument puternic pentru sprijinirea punerii în aplicare a acestor politici. Dacă politicile nu sunt comunicate într-un mod eficient și eficace, inclusiv celor care pot fi vulnerabili la mesajele radicaliștilor, riscăm acceptarea fără drept de apel a opiniilor extremiste.
23. Trebuie să promovăm dezvoltarea unor metode de comunicare adaptate, care să combată ideologia extremismului care sprijină sau care este legată de terorism, fie online, fie offline. Este esențial să comunicăm într-un limbaj corespunzător contextului și publicului, utilizând o serie de canale de transmisie credibile și adecvate, și să combatem comunicările radicale sau extremiste pe platformele utilizate cel mai frecvent de către cei care sunt cei mai expuși riscului de a fi radicalizați. O abordare unică a comunicărilor nu va funcționa. În același timp, trebuie totuși să asigurăm coerența, claritatea și continuitatea în mesajele noastre la toate nivelurile.

24. Este important să arătăm în mod clar care este doctrina pe care o promovăm și care sunt propriile noastre norme și valori: dreptul internațional, drepturile omului și statul de drept. Ar trebui, de asemenea, să urmărim să îmbunătățim comunicarea din partea guvernelor a activității desfășurate, de exemplu ajutorul umanitar și asistența pentru dezvoltare acordate. Trebuie să încercăm să asigurăm relevanța, atractivitatea și semnificația acestor comunicări, în special pentru cei care simt cel mai puternic ostilitate și marginalizare. Trebuie, de asemenea, să fim clari cu privire la politicile, strategiile și obiectivele noastre, nu în ultimul rând în ceea ce privește lupta împotriva terorismului și a radicalizării.
25. Utilizarea internetului și a mijloacelor de comunicare sociale este extrem de importantă, nu în ultimul rând pentru a răspunde prompt la retorica online care sprijină terorismul și pentru a ajunge la cei mai vulnerabili la mesajele de radicalizare. În această privință, parteneriatele public-privat ar trebui să fie încurajate să abordeze problema radicalizării online.

Sprijinirea mesajelor care militează împotriva terorismului

26. Retorica împotriva terorismului are un scop dublu: să îi convingă pe cei deja angajați în extremismul violent să îl abandoneze și să îi descurajeze pe simpatizanții retoricii în favoarea terorismului de a deveni implicați în mod activ în acesta.
27. Ar trebui să sprijinim și să dezvoltăm discursurile împotriva terorismului care provin de la persoanele cu influență la nivel local, inclusiv liderii comunității în care acest concept se aplică, profesori, familii, lucrători de tineret, personalități publice, gânditori, savanți, cadre universitare, lideri religioși, oameni de afaceri, personalități din mass-media, cântăreți, sportivi renumiți și alții, care conduc sau sunt formatori de opinie publică și care pot să promoveze un discurs pozitiv și credibil. Ar trebui să inițiem proiecte cu acești actori la toate nivelurile și să depunem eforturi pentru a garanta că aceștia dețin competențele adecvate și sunt sprijiniți în mod corespunzător.
28. În unele dintre cele mai eficiente discursuri împotriva terorismului au fost implicate și grupuri de victime ale terorismului, pentru a crea un mesaj cu adevărat puternic. Numeroase victime ale terorismului s-au implicat deja în eforturi de prevenire prin evenimente de informare a publicului, iar noi trebuie să continuăm să le sprijinim eforturile. În calitate de martori la consecințele umane ale atacurilor teroriste, victimele și familiile acestora sunt cele mai în măsură să distrugă atractivitatea discursului în favoarea terorismului și să îl condamne.

29. În această privință, ar putea fi explorate mărturiile credibile cum ar fi cele provenite de la foști teroriști care au abandonat calea violenței sau de la membrii familiilor acestora. Ar trebui să colectăm și să promovăm mărturiile acestora, deoarece acestea sunt, de asemenea, instrumente puternice pentru a contracara retorica și idealurile percepute.

Combaterea radicalizării și a recrutării online în scopuri teroriste

30. Internetul și mijloacele de comunicare sociale pot fi utilizate pentru difuzarea materialelor de propagandă, strângerea de fonduri, recrutarea indivizilor cu viziuni similare și comunicarea cu aceștia, dar și ca tabără virtuală de antrenament, precum și ca mijloc de efectuare a schimbului de competențe și de know-how. De asemenea, internetul este o entitate transnațională situată deasupra diferitelor jurisdicții naționale.
31. Eforturile de combatere a radicalizării și recrutării online în scopuri teroriste sunt vaste. Acestea includ activitățile care vizează stoparea utilizării teroriste a internetului, dar și inițiativele care contestă retorica teroristă. Unele dintre acestea pot fi desfășurate la nivel național sau european, iar altele de către persoane și organizații care fac parte din societatea civilă, facilitate în cazul în care este necesar. În cazul în care conținutul, inclusiv materialul care este găzduit în țări terțe, este ilegal, trebuie să existe proceduri pentru soluționarea rapidă și eficientă a acestei probleme. Acest lucru va necesita un dialog efectiv cu sectorul privat și, în special, cu industria internetului, nu doar în Europa, ci și în străinătate. Ar trebui să se depună de asemenea eforturi pentru a utiliza internetul și mijloacele de comunicare sociale în scopul promovării mesajelor împotriva terorismului. Toate activitățile trebuie să se desfășoare în conformitate cu principiile statului de drept și cu respectarea deplină a dreptului internațional al drepturilor omului.
32. Ar trebui să continuăm să examinăm modalități de prevenire în mod activ a radicalizării și recrutării în scopuri teroriste prin intermediul internetului și al mijloacelor de comunicare sociale. Vom aborda aceste aspecte în cadrul dialogurilor noastre politice și vom oferi asistență tehnică în vederea încurajării altor părți, din afara UE, să facă același lucru.

Formarea și implicarea practicienilor din prima linie în toate sectoarele

33. Radicalizarea și recrutarea în scopuri teroriste reprezintă un proces în care opiniile și/sau reacțiile unei persoane se vor modifica, adesea în mod dramatic. Aceste modificări pot fi mai evidente pentru cei care sunt cei mai apropiați de persoana în cauză. Acest lucru înseamnă că, prin angajarea de practicieni în prima linie, pot exista șanse de a interveni într-un stadiu incipient și de a împiedica persoanele expuse riscului să fie implicate în activități legate de terorism.
34. O gamă largă de sectoare pot contribui la evitarea sprijinirii terorismului sau a promovării terorismului legat de ideologia extremistă de către oameni sau îi pot împiedica pe aceștia să devină teroriști. Formarea profesorilor, a asistenților sociali și a personalului medical, a liderilor religioși, a ofițerilor de poliție comunitară și a personalului penitenciar și de eliberare condiționată este un element de importanță critică al oricărui program de succes care vizează combaterea radicalizării. Acești practicieni sau lucrători din prima linie pot fi în măsură să identifice semnele radicalizării într-un stadiu incipient; prin urmare, ei trebuie să conștientizeze și să înțeleagă semnele radicalizării în scopuri teroriste.
35. Ar trebui să încurajăm dezvoltarea unor programe de conștientizare și a unor module de formare sectoriale pentru practicienii din prima linie, pentru a le oferi o mai bună înțelegere a radicalizării și recrutării în scopuri teroriste, precum și aptitudini pentru a discuta subiecte înrudite, și pentru a-i ajuta să ofere sprijin persoanelor expuse riscului sau să le îndrume către specialiști pentru a beneficia de ajutor suplimentar. Ar trebui, de asemenea, să ne asigurăm că învățăm din experiența lor pentru a perfecționa viitoarele politici, inclusiv prin intermediul Rețelei pentru sensibilizarea publicului cu privire la radicalizare (Radicalisation Awareness Network, RAN) și prin intermediul CEPOL.

Sprijinirea persoanelor și a societății civile în vedea consolidării rezilienței

36. Guvernele au nevoie de implicarea activă a partenerilor în vederea combaterii radicalizării și recrutării în scopuri teroriste. Prin implicarea societății civile și a sectorului privat se pot mobiliza o serie de instrumente și resurse, precum și de cunoștințe, pe care guvernele nu le au neapărat la dispoziție. Experiența Rețelei pentru sensibilizarea publicului cu privire la radicalizare (RAN) este un forum extrem de util în acest sens.
37. Colaborarea cu sectorul privat și societatea civilă pentru a spori încrederea și transparența va contribui la creșterea rezilienței persoanelor la ideologia teroristă și la scăderea vulnerabilității acestora la radicalizarea și recrutarea în scopuri teroriste. Implicarea comunității ar trebui să fie extinsă și ar trebui să reflecte diversitatea comunității.

38. Ar trebui să dăm societății civile posibilitatea de a consolida și promova reziliența, pentru a rezista și a face față apelului la terorism. Consolidarea rezilienței se poate realiza prin înzestrarea persoanelor și a societății civile cu competențele și resursele necesare pentru a înțelege și a combate radicalizarea în scopuri teroriste. În practică, aceasta poate presupune, de exemplu, sprijinirea și educarea tinerilor, pentru a-i ajuta să construiască un sentiment de identitate pozitiv și să recunoască pericolele retoricii teroriste.
39. Trebuie, printre altele, să promovăm educația/formarea tinerilor, în principal prin intermediul școlilor și al universităților, cu privire la chestiuni legate de cetățenie, politică, toleranță religioasă și națională, valori democratice, diferențe culturale și consecințele istorice ale violenței inițiate pe motive naționale și politice. Membrii sectorului educației, susținuți de practicienii din domeniu în special, pot juca un rol semnificativ prin creșterea gradului de sensibilizare cu privire la aspecte legate de terorism și prin identificarea și sprijinirea persoanelor expuse riscurilor.

Sprijinirea inițiativelor de dezangajare

40. Așa cum există procese prin care o persoană se radicalizează și eventual este recrutată în scopuri teroriste, există și procese prin care o persoană radicalizată ajunge să renunțe la violență, părăsește un grup sau o mișcare sau chiar respinge o viziune asupra lumii care sprijină sau promovează o ideologie extremistă legată de terorism.
41. Statele membre ar trebui să ia în considerare conceperea și dezvoltarea unor strategii de dezangajare și de ieșire adaptate la cultura și contextul specifice. Aceste programe ar trebui să fie evaluate de statele membre și/sau de parteneri în mod regulat, pentru a se asigura eficacitatea acestora.
42. Schimbul de experiență și de bune practici la nivel european, în special cele provenite de la RAN, poate contribui la elaborarea de noi programe, dobândirea de know-how și reintegrarea foștilor teroriști.

Sprijinirea cercetării în continuare a tendințelor și a dificultăților generate de radicalizarea și recrutarea în scopuri teroriste

43. Pentru a avea o reacție amplă și eficace la adresa terorismului, vom continua să depunem eforturi pentru o mai bună înțelegere a fenomenului în toate formele sale și în ceea ce privește rolul jucat de actorii implicați în proces la nivel local, regional, național, la nivelul UE și la nivel internațional.
44. Pe lângă contribuția specializată adusă de toate serviciile relevante, există o amplă bibliografie și cercetare care ne-au oferit informații prețioase cu privire la vectorii radicalizării în scopuri teroriste, care este legată de mai mulți factori - personali, structurali, ideologici, politici, societali - care pot determina parcursul unic al unei persoane către radicalizarea și recrutarea în scopuri teroriste.
45. În ciuda acestor cunoștințe și a acestei cercetări, există încă o serie de întrebări importante în unele domenii în care mai multe date empirice și mai multă cercetare ar fi cât se poate de binevenite și ar contribui la luarea viitoarelor decizii de politică, inclusiv în ceea ce privește strategiile și programele de ieșire.
46. Se recomandă organizarea de discuții cu guvernele care s-au confruntat cu această problemă, cu mediul universitar, practicienii din prima linie din diverse domenii, persoane vulnerabile, foști teroriști, ONG-uri și cu victime ale terorismului din Europa și din afara ei. Rețeaua pentru sensibilizarea publicului cu privire la radicalizare (RAN) este, de asemenea, un forum extrem de util în această privință și este centrul de cunoștințe preconizat care ar putea acționa ca o punte de legătură cu statele membre. Eforturile depuse de statele membre în cadrul diferitelor direcții de lucru reprezintă o altă contribuție importantă și ar trebui să fie încurajate și continuate.

Guvernele statelor membre ar trebui, de asemenea, să depună eforturi pentru a dezvolta sinergii în scopul intensificării cercetării în domeniul tendințelor radicalizării și al evaluării practicilor existente. Activitățile de cercetare întreprinse la nivelul UE cu sprijinul financiar al Comisiei pot aduce un plus de valoare pentru analiza tendințelor globale în materie de radicalizare și pot oferi posibile răspunsuri.

Alinierea activității interne și externe dedicate combaterii radicalizării

47. Atacurile teroriste planificate împotriva unor ținte din Europa au avut adesea conexiuni în afara teritoriului european. Unele au fost planificate în țări terțe sau au implicat în mod direct persoane provenind din acestea; altele au beneficiat de finanțare externă; multe au implicat persoane care au fost formate în străinătate (precum luptătorii străini). Atacurile teroriste din străinătate au fost, de asemenea, organizate de persoane din Europa. Terorismul intern și cel internațional sunt adesea conectate în mod indisolubil.
48. Ideologia dezvoltată în țările terțe și mesaje difuzate sau trimise în Europa pot avea un impact asupra radicalizării și recrutării în scopuri teroriste în Europa. De asemenea, călătoriile pot fi parte a procesului de radicalizare. Un număr semnificativ de persoane care au fost implicate în activități teroriste au călătorit în străinătate, unde au fost influențate de către membri ai organizațiilor teroriste. Este, de asemenea, important să se ia în considerare prezenta strategie, precum și Strategia UE de combatere a terorismului, în cadrul elaborării politicilor de gestionare a frontierelor, inclusiv politicile din domeniul vizelor, în limitele cadrului juridic al UE existent.
49. Pe lângă abordarea noastră locală, regională, națională și europeană de a împiedica oamenii să sprijine teroriștii sau să devină teroriști, trebuie să acționăm în țările terțe și împreună cu acestea. Radicalizarea și recrutarea în scopuri teroriste în străinătate prezintă o amenințare atât pentru cetățenii și interesele europene din străinătate, cât și pentru cei de acasă. Prin urmare, o componentă externă este un element esențial al eforturilor noastre de combatere a radicalizării. Miza este aceea de a asigura coerența între eforturile noastre de combatere a radicalizării în țările terțe și experiențele noastre interne, pe baza statului de drept și a respectării depline a drepturilor internaționale ale omului, a lecțiilor învățate și a bunelor practici, dar și a practicilor nereușite. Pentru a asigura acest lucru, este necesară sprijinirea consolidării de către țările terțe a sectorului lor de securitate, precum și a statului de drept.

50. În retorica teroristă, deseori sunt evocate aspecte referitoare la politica externă. În cadrul dialogurilor noastre politice și al participării noastre la organizații și foruri internaționale, ar trebui să scoatem în evidență abordarea noastră strategică și acțiunile noastre relevante, cum ar fi punerea în aplicare a Strategiei globale împotriva terorismului a Organizației Națiunilor Unite și a rezoluțiilor pertinente ale Consiliului de Securitate al ONU, și ar trebui să facem schimb de know-how. Jucăm, de asemenea, un rol în ceea ce privește consolidarea capacităților în străinătate, pentru a ajuta țările terțe să elaboreze și să pună în aplicare propriile lor politici pentru prevenirea și combaterea radicalizării și recrutării în scopuri teroriste, precum și să abordeze mesajele care sprijină terorismul.
51. Acțiunile de sensibilizare cu privire la eforturile de combatere a radicalizării ca parte a programării în domeniul dezvoltării la nivel de țară, precum și luarea în considerare a radicalizării în cadrul analizei de țară generale ca bază a programării ar trebui să fie încurajate, după caz. Acest lucru ar contribui la concentrarea, după caz, a unora dintre programele de dezvoltare ale UE asupra anumitor zone geografice/comunități în care radicalizarea și recrutarea în scopuri teroriste sunt foarte concentrate.

Aplicarea strategiei

52. Statele membre vor acționa, individual și împreună, cu sprijinul coordonatorului UE pentru lupta împotriva terorismului, al Comisiei Europene și al SEAE, în vederea aplicării acestei strategii. Atât statele membre, cât și UE ar trebui de asemenea să colaboreze, printre alții, cu ONU, Consiliul Europei, OSCE și Forumul global privind combaterea terorismului pentru a dezvolta proiecte la nivel internațional în acest domeniu.
53. Responsabilitatea combaterii radicalizării și a recrutării în scopuri teroriste revine în primul rând statelor membre. Problemele radicalizării și recrutării în scopuri teroriste și modul de combatere a acestora variază foarte mult de la un stat membru la altul, însă există o serie de elemente comune și un consens general cu privire la faptul că trebuie să colaborăm pentru a le soluționa, inclusiv cu o gamă largă de părți interesate, cum ar fi societatea civilă, sectorul privat și alte organizații.

54. După cum s-a afirmat anterior, strategia actuală oferă statelor membre posibilitatea de a lua măsuri la nivel național, pe baza înțelegerii comune a factorilor radicalizării și recrutării în scopuri teroriste și a principiilor și acțiunilor de combatere a acestora. Statele membre ar trebui să inițieze elaborarea sau actualizarea strategiilor naționale, ținând seama de propriile nevoi, obiective și capacități, pe baza propriilor lor experiențe și a cunoștințelor de specialitate disponibile furnizate de RAN și de instituțiile UE.
55. Statele membre ar trebui să își coordoneze politicile, să facă schimb de informații și de experiență cu privire la eforturile de abordare a problemelor radicalizării și recrutării în scopuri teroriste, atât la nivel național, cât și la nivel european, să instituie bune practici și să coopereze la dezvoltarea de noi idei.
56. Aceasta va necesita de asemenea un efort comun la nivel local, regional, național, european și internațional. În afara frontierelor Europei, inițiativele se pot concretiza prin instrumentele, mecanismele și procedurile pe care UE le-a stabilit cu diferite state și organizații regionale la nivel individual, inclusiv prin dialoguri politice bilaterale și prin programe de asistență.
57. Grupurile de pregătire competente ale Consiliului sunt invitate să monitorizeze punerea în aplicare a acestei strategii.
-